

תת"ע 4966/12/17 - מדינת ישראל נגד ריאד שומלי

בית משפט השלום לתעבורה בחדירה

תת"ע 4966-12-17 מדינת ישראל נ' שומלי
בפני כבוד השופט אלכס אוחטר

המאשימה
מדינת ישראל
עו"י ב"כ עו"ד מידד אזרז

נגד

הנאשם
ריאד שומלי
עו"י ב"כ עו"ד נירה שבג

הכרעת דין

בפתח הכרעת הדין ומצוות ס' 182 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, אני מודיע כי החלטתי לזכות את הנאשם מביצוע העבירה בה הואשם בכתב האישום המתוון וזאת, כפי שיפורט להלן.

א. כתב האישום ותשובה הנאשם:

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום מתוון ולפיו, ביום **28.10.17** בשעה **01:15**, נהג בכיביש 65, ק"מ 1, מכיוון מערב בהיותו שיכור כאשר בדיגמת אויר שנשף נמצא כי ריכוז האלכוהול בליטר אחד של אויר נשוף הינו 515 מיקרוגרים וזאת בנגד לסעיפים 62(3), 64(3) וסעיף 39 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה").

בתשובה לכתב האישום כפר הנאשם, באמצעות כתו, בהיותו שיכור, בכמות שנדזה, במינונות הפעלה ובתקינות המכשיר. בנוסף, טענה בתו כי הנאשם דובר את השפה האנגלית בלבד ולעומת זאת, כל ההליך הטענו והסביר לו בעברית כך שלא הבין את ההליך.

ב. עיקר פרשת התביעה:

מטעם המאשימה העידו לפני השוטר אשר עצר את הרכב והנאשם מר חנא עיסאיי (להלן: "עיסאיי"), השוטר אשר ערך את הבדיקה עם הינשוף מר עודד עבדה (להלן: "עבדה") וכן הוגש מספר מוצגים וביניהם טופס בדיקת מפעיל לנשוף, פלט נשיפת הנאשם, דוח על בדיקת שכבות באמצעות מכשיר ינשוף, תעודת בלון, הזמנה לדין, דוח פעולה באכיפה איסור נהיגה בשכרות, מזכיר נלווה לדוח תנואה וכן תע"צים.

עיקר עדות מר עודד עבדה - העד הוא השוטר אשר ערך לנאים את בדיקת הינשוף. באשר לעובדה שהנאשם אינו דובר השפה העברית, טען עבדה שהוא דבר אליו **"בעיט האנגלית"** שהוא יודע והנאשם **"הבין את מה שרציתי ממנו"** עמוד 1

(עמ' 6 לפרקtocול, ש' 9-8). את התנאים לקיום הבדיקה (סעיף 5 לת/4) וידא עם עיסאו. עבده לא זכר האם היא איתו ועם עיסאו שוטר נוסף וטען שלא היה מטעם הנאשם אָדָם נוֹסֶף "כְּמוֹ חֲבֵר שְׁלֹו, אִשְׁתּוֹ, דָׂודָה שְׁלֹו" (שם, ש' 27).

العبדה נשאל האם הוא יודע שעליו להסביר לנבדק שהוא יכול שלא לחתום על הפלט נשיפה וענה "אני לא צריך להסביר לו, אם הוא רוצה לחתום שיחתום אם לא רוצה לחתום" (שם, ש' 32). לטענותו תפקידו רק לבדוק האם הנבדק שיכור. לשאלת כיצד הנאשם יבין את הזכיות שלו אם לא נמצא אליו אף אחד מלבד השוטר אמר "מה אני צריך להזכיר לו את מגילת הזכיות שלו?" (עמ' 7, ש' 2).

עיקר עדות מר חנא עיסאו - העד הוא השוטר אשר הבחן ברכב וסימן לנאים לעצום. הוא זה אשר טיפול בדו"ח שקרים, ובאחד הזמן לדין בו רשם כי ביקש "מנהיג לבצע בדיקת נשיפון בנסיבות מספרי התקבלה תוצאה של 510 מ"ג" הודיעתי לנаг כי הוא מעוכב וכי אסור לו לאכול לשחות לעשן להקיא לגיה נסיבות או להוציא כל דבר מגופו או לאפו לצין כי שמרתי על קשר עין עם הנאג הנל לאורך כל הטיפול ביציעתי לו בבדיקה מאפיינים אשר ביצע אותה בהצלחה הנאג הועבר לעוזד עבדה לבדיקה ישוף בבדיקה התקבלה תוצאה של 515 מ"ג אלכוהול בלבד אויר נשוף הסביר מהות העבירה נוסעת אחת ברכב" וכן כי תגובת הנאשם הייתה ששתה 2 קורנות (ת/5). עיסאו נשאל האם היה רושם שהוא עימו אדם או שוטר שתרגם את דבריו במידה זהה היה קורה וענה שסביר להניח שכן "אללא אם כן גם מי שתרגם את זה רושם מה שהוא עשה". עיסאו העיד כי על אף שעצר את הנאשם 4 חודשים טרם עדותו בפניו הרי שלא זכר את המקרה, לא זכר האם הנאשם דובר רק את השפה האנגלית ולא זכר באיזו שפה התנהל ההליך "כי זה לא צוין" לו (עמ' 7 מש' 28). כמו כן, הוסיף כי הוא לא יודע "אם אני צריך להסביר הכל באנגלית מהה אוחז, חוזר ואומר שלא יודע באיזה שפה זה התנהל". אף את השפה בה נערך תחקור החשוד ציין עיסאו כי הוא לא זכר "זה לא תועד כי זה יכול להיות לשפה העברית או מיליון אחד דברים" (עמ' 9, ש' 11 - 12). עם זאת, אמר שבכל דו"ח רגיל הם מסבירים לחשוד שהוא יכול לחתום או לסרב לחתום על המסמכים ולכך סביר להניח שכך עשה גם במקרה זה.

עיקר מוצגי ההתביעה:

במסגרת מוצגי ההתביעה, הוגש דין וחשבון על בדיקת שקרים באמצעות מכשיר ינשוף (ת/4) בו סומן בסעיף 6 כי במקום הבדיקה "לא בכח איש" עם הנבדק.

בנוסף, הוגש דו"ח פועלה באכיפת איסור נהיגה בשקרים (ת/6). בסעיף 2 "נסיבות עצירת הרכב" מורה הדו"ח לשוטר "לבקש מן הנאג לבצע בדיקת נשיפון, ולהסביר לנאג, כי הבדיקה נעודה לשמש Caindiktsia בלבד לאיתור אלכוהול באוויר נשוף, וכי הוא אינו מחויב על פי חוק לבצע את הבדיקה." יש להבהיר לנאג, כי מדובר בבדיקה מהירה, ואם יבצע אותה, ובאופן הנשוף לא יימצא אלכוהול, הוא ישוחרר לדרכו. כמו כן, נדרש להבהיר, כי היה וימצא אלכוהול באוויר הנשוף, הבדיקה אינה פוטרת אותו מחובתו על פי חוק למסור דגימת נשיפה באמצעות מכשיר הינשוף". ב"שיכחה הראשונית" מסר הנאשם ששתה בקבוק אחד. לאחר מכן, סעיף 7 "מבחן ביצוע" מורה לשוטר "להודיע לנאג, כי הינו מתבקש לבצע מספר פעולות, שמטרתן לבחון חסד לךן, שהוא נוגג בהיותו שיכור...יש להבהיר לנאג, כי חלק מההערכה בדבר חסד לביצוע העבירה תבסס על יכולתו לבצע את הנדרש ממנו. ولكن, אם אינו מבין הוראה כלשהו, הוא מתבקש לומר זאת, על מנת שיקבל הסבר נוסף". בסעיף 8 "דרישה להבדק" סימן השוטר עיסאו כי הוא הסביר לנาง שנהג "המסרב לדרישת שוטר לחתת דגימת נשיפה לבדיקה, רואים אותו כמי שעבר עבירה של נהיגה בשקרים, שעונשה פסילה בפועל שנתיים לפחות" לפחות

ועונשים נוספים הקבועים בחוק, וכי גם טעמים רפואיים אינם עילה מוצדקת לסרב להיבדק" וכן כי הנאשם "חתם בפניו כי הוסברו לו מטרת נטילת הדגימה ומשמעות הסירוב להיבדק, וכי לאחר שהוסברו לו הדברים הוא מסכים למסור את הדגימה המבוקשת לבדיקה". הנאשם חתום במקום אשר סומן לו ב - X. יש לציין כי סעיף 10 "אישור על קבלת הודעה על פי הלכת ארביב", לא נחתם.

תחקור החשוד (ת/6) אשר מופיע בדו"ח הפעולה מעלה כי הנאשם נחקר באזהרה וכי הזהר "כי אין אתה חייב לומר דבר, כי כל דבר שיאמר על ידך עשוי לשמש ראייה נגדך וכי הימנעותך מה להשיב על השאלות עשויה לחזק את הראיות נגדך. הינך רשאי להיעזע עם עוז"ד. הינך מאשר בחתיותך כי הבנת את החשד המוחץ לך ואת תוכן האזהרה הנ"ל". הנאשם חתום במקום אשר סומן לו ב - X. בתשובה לשאלות שנשאל ענה הנאשם ששתה "3 בקבוקים" ואחותו הייתה עימנו. בסופו, חתום פעמיinus נספח במקום שסומן לו.

מטעם המאשימה הוגש גם מזכיר נלווה לדו"ח תנוועה (ת/7) שנערך על ידי יובל אמדוי בו ציינה שבמועד הרלוונטי הייתה במשמרת עם השוטר חנא עיסאו ועמדו מחוץ לרכב וכן רשמה "שנעצר רכב החשוד בנסיבות התברר כי הנגה דובר אנגלית ולא אף שפה נוספת לכך לשוטר חנא בתרגום היליך והמאפיינים עד לביקורת הינשוף". לעניין מזכיר זה ציון שהזכיר הוגש בהסכמה וורכת המזכיר לא העידה בפנוי. עוד ציון שהזכיר אכן נושא תאריך, וורכת המזכיר לא רשומה בהזמנה לדין בפרטיו העדים, לא ציון על ידי אף עד שנכחה במקום והנ"ל, אשר לדבריה סייעה בתרגום, לא פירטה את מהות התרגומים וטיבו. בנוסף, לא ציינה שסייעה בתרגום חקירת החשוד.

ג. פרשת ההגנה:

כאמור בפרוטוקול הדיון, הנאשם ויתר על זכותו להעיד לאחר שהוסברו לו זכויותיו ומשמעות הווייתור על זכותו להשמעת גירושתו בפני בית המשפט (עמ' 10, ש' 26 - 27).

ד. דין והכרעה:

לאחר ששמעתי את עדויות העדים שהעידו לפנוי, במסגרת פרשת התביעה ולאחר שהצדדים טענו טענותיהם והתרשםתי מהם ומהמצגים שהוגשו לפניי אני קובע כי בסופו של יום יש לזכות את הנאשם מטעמי הגנה מן הצדק בשל פגעה בזכותה של היליך הוגן.

סעיף 2 לחוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים), תשס"ב-2002 שעניינו חקירה במשפט החשוד קובע כי חקירת חשוד מתנהל בשפטו או בשפה שהחשוד מבין ודובר אותה, לרבות שפת סימנים". זאת ועוד, ממשיך החוק וקובע בסעיף 8 כי חקירת חשוד בכתב תתוועד בשפה שבה נערכה וככל שלא ניתן לעתה בכתב בשפה בה נערכה, תתוועד בתיעוד חזותי או קול.

בע"פ 7974/07 לנ' ב' מדינת ישראל, (10.11.3 [פורסם בנוב]) העיר כב' השופט דנציגר הכר:

"**cidou, ישנה חשיבות מיוחדת לחקירת החשוד בשפה אותה הוא מבין ודובר. כר, סעיף 2 לחוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים), התשס"ב-2002 קובע באופן מפורש כי**

עמוד 3

"חקירתו של חשוד תתנהל בשפטו או בשפה שהחושד מבין ודובר אותה, לרבות שפט הסימנים". סעיף 8 לחוק מעגן כללים מפורטים לטייעוד החקירה בשפט החושד בתחנת המשטרה, כאשר בסעיף 8(1) טרח המחוקק והdagish כי "תועדה חקירת חשוד בכתב בלבד, יהיה התיעוד בשפה שבה התנהלה החקירה". אלו הם ביטויים קונקרטיים בהם המחוקק הדגיש את החשיבות הרבה שבתרגום המתחש במסגרת ההליכים המשפטיים לקיומו של הליך הוגן.

בקשר זהמן הרואו להוסיף ולצין כי בית משפט זה עמד לא אחת על חשיבות העובדה שהחושד יבין את מהות האשמות וטיב הלicy החקירה המתנהלים כנgado וכנגזרת מכח נקבעה ההלכה כי "החובה לרשום הודות בשפטו של הנחקר היא בעלת חשיבות רבה, ואנו רואים בחומרה את התעלמות המשטרה מההנחהה של בית-משפט זה, החוזרת ונשנית זה שנים, כי יש להקפיד על רישום הודות בשפט המקור" (ראו למשל: פסק דיןה של השופטת ד' ביניש (כתוארה אז) בע"פ 1746/00 ברילב נ' מדינת ישראל, פ"ד נה(5), 145, 147 (2001) (להלן: עניין ברילב) [ראו והשו לעניין זה גם פסק דין של בית משפט זה בע"פ 3477/09 מדינת ישראל נ' חדר (פורסם בנובו], 4.2.2010), בסעיף 29 לחווות דעתך]. התכליות העומדותיסוד מדיניות משפטית זו היא כי תקינותו של ההליך נדרש להישמר ויש להקפיד עליו כערובה לגילוי האמת והבטחת זכויות האדם, החשוד-הנחקר והנאשם. לפיכך, נקבע בעניין ברילב כי בנסיבות מסוימות הפרת הוראה זו עשויה להביא לפטילת הודהה החשוד בשל הפגיעה בזכותו של הליך הוגן:

"ובכן שבמקרה המתאים, כאשר הודהה שנגבתה כאמור מעוררת חשש בדבר מהימנותה עקב רישומה שלא בשפט המקור, לא נהסס לפוסלה, ומכל מקום, אפשר שלא ניתן לה כל משקל. יתרה מזו, אם תמשיך המשטרה להתעלם אף מפקודות הקבע ומהӈחותיתיה שלה בעניין זה, יתכן שלא יהיה מנוס במקרה המתאים מלתת ביטוי לחומרת הפגם גם על דרך פטילת ההודות. נוסיף עוד, כי מוכנים אנו להניח כי על חוקרי המשטרה מוטלת התמודדות קשה עם חקירות שמעורבים בהן מתלוננים, עדים ונאשמים דוברי שפות שונות שהברית אינה שגורה בפייהם. זה חלק מציאות חיינו. מציאות זו אינה יכולה לפטור מהצורך למצוא פתרונות שיבטיחו הגנה על נאשמים וקיום הליך הוגן" (עניין ברילב, בעמ' 148)"

כאמור, ת/6 כולל את השיחה ראשונית וכן הוראות לשוטר מה עליו להסביר לנבדק, לרבות זכויותו של החשוד בטרם תחקרו. מובן כי הוראות אלו הרשות במפורש וכן התשובות לשאלות אותן רושם השוטר נהיירות למי אשר דבר השפה העברית. ואולם,ananmomן דובר את השפה כך שלא יכול היה לקרוא את התשובות שלכאורה מסר וכן לא יכול היה לדעת על זכויותיו, וזאת ליותר עליון, קל וחומר שלא מרצון ומדעת.

לראייה, התשובות אשר נרשמו "מפני הנאשם" באשר לכמה שתה אין עקבות ובעוד שbat/6 סעיף 4.0. ענה ששתה בקבוק, הרי שבתחקור חשוד בסעיף 2.ב. אמר ששתה 3 בקבוקים ובסיוף הזמן לדין (ת/5) לדבריו שתה שתי קורונות.

כמו כן, לא הסביר על ידי העדים כיצד הסבירו לנאשם את שהוא צריכים בת/6 ואף אם אתן משקל כלשהו למזכר שהוגש

ת/7 הרי ש愧 שם לא מפורט האם עורכת המזcker הסבירה כל זאת לנאשם ומה היה טיב תרגומה. בנוספ, במזcker רשמה שסיעעה עד לבדיקה הינשוף אך לא שסיעעה אף בחקירה החשוד ואזהרתו.

יש לציין, עורכת המזcker ת/7 איננה מופיעה ברשימה העדים, העדים שהעידו בפניי לא העידו כי היה עימם מישחו נספ' ואף עיסאו לא זכר האם תורגם ההליך או באיזה שפה נוהל. יווער, כי המזcker איננו נשא כל תאריך או רמז באשר לזמן בו נערך והוא חסר יותר ממה שהוא מפרט. על כן, לא מצאתי לחת לוי כל משקל.

באשר לעדות של עבדה ועל אף שטען כי בעת הבדיקה לא נכח עם הנאשם כל אדם, הרי שלפי ת/5, הייתה נסעתה נוספת ברכב ולפי הנאשם, אחותו הייתה עימיו. אם כן, מדוע לא נכח בבדיקה ומדוע לא סיעעה למלאכת התרגום או לחולופין, נתבקשה להעיד על אופן ערכתה.

לאור האמור, סבורני כי לנאשם לא תורגם ההליך ולמצער, לא בצורה מיטבית. חמור מכך, הנאשם אשר אינו דובר את השפה, ודאי שלא קורא וכותב, לא יודע על זכויותיו המוניות בחקירה חשוד לרבות זכותו לשמור על שטיקה וזכותו להיעוץ בעורך דין.

בע"פ 5121/98 **יששכרוב נ' התובע הצבאי**, סא(1) 461 (2006) נאמר:

"חשיבותה של זכות הפגישה וההיועצות עם סגנו בשלב החקירה נובעת מכך שככלל,
חקירה על-ידי אנשי מרות מהוועה סיטואציה מורכבת ולוחצת עבור כל מי שנחקר בתנאי
מעצר כשהוא ניצב לבדו אל מול חוקריו. הדעה המקובלת היא כי זכות הייצוג
וההיועצות בעורך-דין מסוימת לשמריה על זכויותיהם של נחקרים, להבטחת הגינותם
של הליכי החקירה ולמניעת ניצול לרעה של פערி הכוחות המובנים בין העצור לאנשי
המרות החוקרים אותו".

בהמשך נכתב כי זכות זו של החשוד יוצרת חובה על אנשי אכיפת החוק לידע את החשוד אודות זכות זו:

"זכותו של העצור להיות מיוצג על-ידי עורך-דין ולהיעוץ בו, נגררת זכותו לקבל
הודעה על הזכות האמורה מצד גורמי החקירה. הטעם לכך הוא כי ללא ידיעה על
הזכות הנדונה, לא יהיה העצור מודע לזכותו לבקש להיעוץ בעורך-דין, והדבר עלול
לפגוע בזכות היועצות גופה ואך להוביל בניסיבות מסוימות לפגיעה בהגינות החקירה.
יפים בעניין זה דברינו של המשנה-לנשיא אלון בג"ץ 3412/91 סופיאן הנ"ל:

"מן הזכות היסודית של העצור להיפגש עם עורך-דין, נגררות ומשתמעות הזכות לקבל
הודעה על קיומה של זכות זו והחובה המוטלת על הרשות להודיע על כך לעצור. מי
שאינו יודע על קיומה של זכות, לא יוכל לנסתות למשש אותה. ובמיוחד כך הוא
משמעות הדבר שנעוצר, ונפשו טרודה, ועשוי הוא שלא לדעת כיצד עליו לנဟוג ומה
עלוי לעשות. אשר על כן זכאי הוא העצור, ומחייבות הן הרשות, שיודיעו לו על זכותו
להיפגש עם עורך דין".

ניתן להזכיר מהאמור לעיל, לעניינו שכן הסיטואציה בה אזרח מדינה זרה יעוכב על ידי שוטרים בשעתليل מאוחרת, באמצעות כביש, ויתבקש על ידם לעבר בדיקות ולחחותם על מסמכים, טפסים והודאות וכל זאת, ללא שהוא דובר את השפה שלהם והם אינם מתרגמים לו לשפה הברורה לו, מציגעה על פגיעה בלתי מידית בזכויות הנאשם. קל לשנות

בדמיון התנהגות שכזו להתנהגות כוחות שיטור מפוקפקים במדינות עולם שלישי, אולם לא יעלה על הדעת התנהגות שכזו של אנשי אכיפת החוק במדינה מתוקנת אשר הlixir הוגן הוא נר לרגליה.

על חשיבות התרגום והבנת החשוד את טיב החשודות נגדו נכתב בע (מרכז) 124/10 סמ"ר מ.א. נ' **התובע הצבאי הראשי** (19.7.11) [פורסם בנבז] כך:

"סעיף 2 לחוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים), התשס"ב-2002 קובע, כי "חקירתו של חשוד בתנהל בשפטו או בשפה שהחשוד מבין ודובר אותה...". סעיף 8(1) לחוק זה דורש כי מקום בו תועדה חקירת חשוד בכתב בלבד, "יהיה התיעוד בשפה שבה התנהלה החקירה". המחוקק הביע כאן את דעתו בצורה ברורה ומפורשת, כי תרגום נאות הוא חלק מהותי מהדרישות המקדימות לקיומו של הlixir הוגן. בית המשפט העליון עמד, לא פעם, על חשיבותה הדרישה, שחשוד יבין את מהות האשמות וטיב הליכי החקירה המתנהלים נגדו (ראו לדוגמא: ע"פ 1746/00 ר' מדינת ישראל, פ"ד נה(5) 145 (2001); ע"פ 3477/09 מדינת ישראל נ' חדר (טרם פורסם, [פורסם בנבז], 4.2.2010)).

ובהבר, כי התקليل הניצבת מאחרוי דרישة זו היא כי תקינות ההליך צריכה להישמר ויש להקפיד עליה כערובה לגילוי האמת והבטחת שמירה על זכויות אדם.... אולם, חוק חקירת חשודים טרם הוחל באורח ישיר על חקירות, שנערכות במסגרת צה"ל, אך ברור ומובן הוא, כי על רשות הצבא לפעול לאורו: חוק זה אינו אלא מתן ביטוי חרוט לנגזרות של זכויותיהם החוקתיות של חשודים ונאים....

הציג דרישת מחשוד להשתתף בחיפוש בגין הינה תהליך חקירתי, אשר לו השלכה על זכויותיו החוקתיות של החשוד. לפיכך, מוטלת על הגורם החוקר החובה להשמיע את הדרישה באוזני החשוד בשפה, שאotta הוא מבין היטב. אם שפט אימנו איננה עברית והבנתו את השפה העברית איננה טוביה, או שמתעורר חשש שהוא לא הבין עד תום את דברי ההסביר שניתנו לו, ראוי למסור את ההסביר בשפת אימו. כמו כן, אין מקום לדרוש מאדם לחתום על טופס בעל נפקות משפטית בשפה, אשר אין הוא קורא אותה ומבינה היטב. הדבר מתבקש מכללי ההגנות הבסיסיים. יש מקום לתרגם את הטופס לשפה, אשר אותה מבין הנחקר (אם האמור בשפה רשמית או נפוצה בישראל, כגון השפות הערבית, האנגלית, הרוסית או האمهرית) או להימנע ככליל מהחתמתו על טופס וlhsatzek בתרגום הדברים לשפה, שאotta הוא מבין היטב. במקרה זהה, עשוי המטורגן לעורוך זיכרון דברים בשפה, שאotta יודע ומבחן הנחקר, ולבקש ממנו לחתום עליו כאישור לכך שהויסבו לו זכויותיו.

יפים דברים אלה גם לעניינו אף שמדובר בבדיקה שכרות אשר מבוצעת על ידי השוטרים מדי יום ביום, חדשות לבקרים.

מן המוצגים עולה כי השוטרים נדרשים להסביר פעולות אותן נדרש הנאם לבצע וכן להסביר לו את זכויותיו בעניין ואת ממשויותיהן המשפטיות. כמו כן, הנאם נדרש לחתום על הטפסים השונים. לעניין זה ניתן להבחן כי הנאם, אשר כלל הנראה אכן לא יודע לקרוא וכותב בעברית, לא ידע היכן לחתום ומשכך, סומן לו על גבי הטופס. משנתבקש לחתום ועשה זאת, למעשה נדרש לחתום על הودאה שת תוכנה אינו יכול לקרוא ושלא היה נמצא מי שיכל היה לתרגם לו

אותה לשפטו.

יצוין, הנאשם דובר אנגלית. משכך, לא ברור מדוע לא תורגם הטעופ לשפה זו או למצער, נמצא מתרגם אשר יוכל לתרגםו ואת ההליך למען הנאשם. בעניין זה, לא מצאתי לחתת כל משקל לעדותו של עיסאו לגבי הסבירות שההיליך תורגם, או שהוא הסביר לנԱם שהוא יכול לחתום או לא לחתום, ממש שעשה זאת בכל מקרה, לאור זאת ציין מספר רב של פעמים שאיננו זכר את האירוע וזאת, על אף שעברו רק 4 חודשים (עפ"ת 18-03-26391 **לקן נ' מ'** (26.3.18) [פורסם בפסק דין] בו זוכה הנאשם לאחר שההתרחש שנה וחצי טרם עדותו).

ב"כ הנאשם עוטרת לפסילת כל המסמכים שהוגשו מפני הפגיעה בזכויות הנאשם ואילו ב"כ המאשימה טועה שאין מדובר בחקירה באזהרה המצrichtה לעמוד בפקודת הראיות ביחס לתרגום ההליך או לティיעוד בתייעוד חזותי. לדידיו, ככל שהמאשימה הוכחה נהיגה ושכירות, יש להרשיע את הנאשם ואין זה משנה האם נפגם ההליך אם לאו. האמנם?

בפרשת **יששכרוב** נכתב:

"התכלית של הגנה על זכויות הנאשם והticalית של חשיפת האמת העובדתית שתיהן כאחת משרות את מטרת-העל של המשפט שענינה עשיית דין צדק ומניעת עיוות דין במובן הרחב. פעמים רבות, התכלית של בירור נאות של העובדות וגילוי האמת, מתיאשבת עם התכלית של הגנה על זכויות הנאשם... -"

כאמור, שאלת קובלותן של ראיות שהושגו שלא כדין מעוררת צורך במציאות איזון ראוי. הדילמה המתעוררת בהקשר זה היא בין מכשול של זכויות אינטראיסים הנוגעים לטובת הציבור, במובנה הרחב. מחד גיסא, אינטראס אכיפת החוק, הלחימה בעברינות וכן ההגנה על שלום הציבור... ניתן לטעון כי זיכוי הנאשם רק משום שגורמי החקירה השיגו את הראייה כנגדו בדרכים בלתי כשרות, יש בה משום "מתת שמיים" לעברין שאינו ראוי לה....מאיידר גיסא, אין חולק כי על רשות אכיפת החוק לפעול בדרכים חוקיות לשם מיידי תפkidן, תוך שמירה על זכויות הנחקר והנאם. עוד אין חולק כי המטרה של אכיפת החוק אינה מקדשת את האמצעים להשגתן של ראיות מפלילות...ובמילוותיו של השופט ד' לויון: "אסור לה לרשوت לפגוע בזכויות המגיעות לנאים במטרה להביא להרשותו בכל מחיר, שכן טוהר ההליך השיפוטי הוא תנאי מוקדם לקיומה של מערכת משפט תקינה אשר בלבידיה אין" (ע"פ 2910/94 יפת ואח' נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 221, בעמ' 368 **פסק דין...**על-פי תפיסה רחבה של מלאכת עשיית הצדק, אין היא מתמצית בחשיפת האמת וביצועם נכון של הדין על עובdotio של מקרה נתון; עשיית הצדק מבוססת גם על הדרך באמצעות מגיע בית-המשפט להכרעה בנסיבות העניין שבפניו. השתתת הרשותה על ראייה שהשגתה נעשתה בדרך בלתי חוקית או תוך פגיעה משמעותית בזכות אדם מוגנת, מאפשרת לגורמי החקירה להונאות מפרי חטאם והיא עלולה ליצור תמרץ לפעולות חקירה בלתי כשרות בעתיד. קבלת ראייה כאמור עלולה להציג כמתן גושפנקא מצד בית-המשפט לאי-החוקיות האמורה וכמתן יד גם אם לאחר מעשה להתנהגותם הבלתי כשרה של גורמי החקירה...כל אלה תומכים בכך כי בנסיבות מתאימות, אי חוקיות משמעותית בהשגת ראייה טוביל לפסילתה אף אם אין חשש לגבי אמיתות תוכנה".

בuning יששכרוב, נסללה הדרך לקביעת סעד על הפגיעה בזכויות החשוד בדמות דוקטרינת הפסילה הפסיכית. הקווים המנחים שהותו בהלכת יששכרוב, לעניין הפעלת שיקול הדעת השיפוטי לפי דוקטרינת הפסילה הפסיכית, הם אופיה וחומרתה של אי החקיקות שהיא כרוכה בהשגת הרأיה, מידת השפעתו של אמצעי החקירה על הרأיה שהושגה, ובוחנת הנזק מול התועלת החברתית הרכויים בפסקת הרأיה.

מבחןת המקהה שבפני, הרי שחומרת ההפרה גבוהה באשר החשוד אינו מבין את ההליך המתנהל ואת החשודות בהם הוא חשוד, אינו מודע לזכותו ואינו יכול לבצע בקרה על אשר נרשם כתשובות מפיו בעוד שהוא נדרש להחותם על טפסים.

אמנם בדיקת נשיפה אינה תליה שפה זו או אחרת ו מבחינה זו כמו קריאה חיצית. עם זאת, השוטר נדרש להסביר לחשוד את מהלך הבדיקה זכותו לסרב לה על נפקות הסירוב וכן נדרש לפקח כי החשוד אינו אוכל, שותה, מעשן וכו'. כמו כן, אין מדובר רק בבדיקה נשיפה אלא אף בבדיקה מאפיינים ובחקר החשוד באזהרה. מובן כי דברים אלו, דורשים הבנת החשוד וידעתו את השפה בה מתנהל ההליך.

סירוב לבצע בדיקת נשיפה בנשיפון אינה עבירה והבדיקה לכשעצמה אינה ראייה המובילת להרשותה בנסיבות.

איןטרס הציבור מצוי במיגור התופעה הבזויה של נהיגה בשכירות במיוחד במקרה קרובות מדי, תוצאות טרגיות. ואולם, בבחינת הנזק מול התועלת החברתית הרכויים בפסקת הרأיה, יצא איןטרס הציבור בשכרם המשטרת תקיף על זכותו הבסיסית של החשוד להבין את טיב החשודות נגדו ולדעת את זכויותיו מאשר הרשותה הנאשם הנ"ל בעבירה בה הוא מואשם. למעשה, על פי מבחני יששכרוב, זה מקרה מתאים להחלטת דוקטרינת הפסילה החקיקית באיזו שבן חומרת העבירה לבין חומרת ההפרה.

תועלת זו מטעמת מקום בו מדובר בשפה נפוצה אשר אין כל קושי במציאת מתרגם עברוה דוגמת אנגלית (כמו במקרה זה), ערבית, רוסית וamaha.

בנוסף, לאור עדות השוטרים אשר סבורים כי אין זה מתקיים להסביר ולידע ולאור עמדת ב"כ המאשימה שאין התחקור חוסה תחת חוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים), התשס"ב-2002, וכי אין זה משנה כיצד המתנהל ההליך כל עוד בדיקת הנישוף הוצאה תוצאה, סבורני שדווקא במקרה זה, יש חשיבות גדולה לפסקת הרأיות אשר הוגש ומשכך, הריני פסול את מוצגי הנסיבות.

בפרשת לין הדגיש כב' השופט דנציגר:

"דברי אלו נועדו להציג תמורה אזהרה לפני גורמי אכיפת החוק, ובهم משטרת ישראל וההתביעה, על מנת שאלה יפעלו לכבוד זכות הטיעון והזכות להליך הוגן באמצעות אבטחת קיומו של תרגום אפקטיבי לכל חשוד. בשלב החקירה התרגום האיכותי והאפקטיבי הוא כלי חיוני לגילוי האמת. ברי, כי תרגום קלוקל לחשוד שאינו דובר השפה העברית עלול במקרים מסוימים אף להוביל להודאות מעוותות ולהגשת כתבי אישום המתבססים עליהם. תחילתו של ההליך הפלילי הוא בחקירה, ומשזו סובלת

מפגמים בסיסיים הנובעים מתרגומים קלוקל, משליפה היא על המשך ההליך באופן בו עלולים חפים מפשע להימצא חייבם בדיון. שומה על בתים המשפט ויתר גורמי אכיפת החוק להקפיד על קיומו של תרגום אפקטיבי חלקן מחובתם לכבד את זכויות האדם ברוח עקרונות היסוד של שיטתנו המשפטית הדבקה בכבוד מלאו זכויות של כל אדם באשר הוא אדם.

הנה כי כן, ההשלכות של פגם בהליך הפלילי הנובע מהיעדר תרגום או הייעדר תרגום נאות צrüכות להיבחן בראוי הזכות להליך הוגן ולאור הכללים שהותו בעניין זה בהלכת ישכרוב".

כאמור, ולאחר ש שקלתי את כל השיקולים, מצאתי שבנסיבות המקירה, יש לפסול את מוצגי התביעה ולמצער, לא להעניק להם כל משקל. בהיעדר ראיות, אין מנוס מזיכוי הנאשם מביצוע עבירות נהיגה בשכרות וכך אני קובע.

ניתנה היום, י"א איר תשע"ח, 26 אפריל 2018, במעמד הצדדים